

σία.

Οί κάτοικοι του Τζελίκου είχαν γοητευθή κυριολεκτικώς από την μελωδική αυτή φωνή μου και όλοι τους μαζευόντουσαν στη λειτουργία για ν' ακούσουν.

— Η Γκρέυς είνε ένα άηδόνι! Έλεγαν με θαυμασμό.

Κι' εγώ τὸ πίστευα.

Δέν θά σας κουρασώ με τις ιστορίες και τὰ μαρτύρια πού τραύηξα μ' αὐτὸ τὸν «καταραμένο» πάστορα. Θά σας πω μόνο οὐ σίαν εγίνα δεκαεφτά χρονῶν ἤμουν εἰς πεντάμορφο κορίτσι, ὑπερβολικὰ ὡμορφο καὶ χαριτωμένο. Όλοι οἱ νέοι τοῦ Τζελίκου ἦταν ἐρωτευμένοι μαζί μου καὶ ἀγωνίζοντο νὰ κατακτηθοῦν τὴν καρδιά μου. Μὰ ἐγὼ ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ἀγαποῦσα ἕναν περαστικὸ ξένο πού μοῦ εἶχε κάνει ἐντύπωσι, τὸ παράδοξο κοστῦμι τοῦ κ' ἡ ὡμορφα σκαλισμένη πίπα τοῦ. Ἦσαν ἕνας καλλιτέχνης πού εἶχε ἔρθει στὸ Τζελίκου γιὰ νὰ ἐξοκουρασθῆ. Μ' ἀρεσε γιὰ τὴν ἡξερὲ νὰ διηγῆται παράξενες ἱστορίες καὶ γιὰ τὴν μ' εὑρίσκε τὴν πιὸ ὡμορφὴ γεὰ ἀπ' ὅσες εἶχε γνωρίσει.

Μιά μέρα τέλος μοῦ εἶπε με σοβαρότητα ὅτι θά γινόμεν ἔνδοξη ἂν ἀκολουθοῦσα τὴν συμβουλὴν τοῦ.

— Θά γίνης, μοῦ ἐξήγησε μιά μεγάλη ἠθοποιὸς κι ὅλη ἡ Ἀμερικὴ θά μιλαῖ γιὰ σένα.

Τόλμησα νὰ τὸ πω στὴν γονεὶς μου. Μὰ ἐκεῖνοι ἐξαγριώθηκαν καὶ κόντεψαν νὰ με πνίξουν. Κι' ἐπειδὴ ἐγὼ φοβόμεν τοὺς θυμοὺς τοὺς, τὸ ἔσκασα μιά νύχτα κρυφὰ ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ ἀκολούθησα τὸ φίλο μου στὴ Νέα Ὠρκη.

Ἡ πρώτη καλλιτεχνικὴ ἐμφάνισί μου ἔγινε σ' ἕνα ὡμορφο καὶ κατάφωτο μιούζικ - χῶλ. Τραγουδῆσα μάλιστα με τόσο κέφι ὥστε ὅλοι τοὺς ξετρελλαθήκανε μαζί μου, γέμισαν τὸ καμαρινὶ μου με πανάκριβες ἀνθοδέσμες καὶ ἡ ἐφημερίδες τὴν ἄλλη μέρα δημοσίεψαν τὴ φωτογραφία μου.

Ἔστειλα μιά τέτοια ἐφημερίδα στὸν πάστορα γιὰ νὰ τὸν ἐκδικηθῶ. Μὰ μετάνοισα πολὺ, γι' αὐτὴ τὴν πράξι μου. Ὁ πάστορας στενοχωρήθηκε τόσο πολὺ, καθὼς ἔμαθα, γιὰ τὸν κακὸ δρόμο πού εἶχε πάρει ἡ μαθήτριά του, ὥστε παράτησε τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Τζελίκου καὶ πῆγε νὰ κλεισθῆ σ' ἕνα μοναστήρι.

Τὸ 1922 ἤμουν πειὰ διάσημη. Ἐπαιζα σ' ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα θεάτρα τοῦ Μπροντγουάϊ καὶ πληρωνόμεν πολὺ ἀκριβὰ. Αὐτὰ τὰ κέρδη μου μοῦ ἐπέτρεπαν κιόλας νὰ διασκεδάζω καὶ νὰ καλλιεργῶ τὴ φωνή μου. Ἦθελα νὰ τραγουδήσω στὴν Ὀπερα. Καὶ πράγματι, ὕστερα ἀπὸ ἕνα σωρὸ προσπάθειες κατάφερα νὰ προσληθῶ στὸ Μετροπόλιταν.

Εἶχε ἔρθει πειὰ γιὰ μένα ἡ δόξα Ὁ κινηματογράφος κατόπι ἀνάλαβε νὰ με κἀνὴ ἀκόμη πιὸ διάσημη καὶ πιὸ δημοφιλῆ. Σήμερα τ' ὄνομά μου εἶνε γνωστὸ σ' ὅλο τὸν παλῆ καὶ τὸν νέο κόσμον. Ἐχω «γυρίσει» μάλιστα ἕνα σωρὸ μουσικὰ ἔργα. Ὡστόσο, ποῖος θά τὸ πίστευε πὼς δέν εἶμαι καθόλου εὐτυχισμένη; Στὸ βάθος τῆς καρδιάς μου ὑπάρχει πάντα ἕνα μεγάλο κενό. Ἐχω χάσει τὴν πίστι μου γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τοὺς ἀνθρώπους, γι' αὐτὸ δέν τολμῶ νὰ ὀνειρευθῶ, οὔτε νὰ ἐλπίσω τίποτε. Ἀφήνω τὴς μέρες μου νὰ κυλοῦν ἀδιάφορα καὶ τὴ μοῖρα μου νὰ ὀδηγῆ τὸ δρόμον τῆς ζωῆς μου. Ὅ,τι κι' ἂν μοῦ συμβῆ δέν με παραξενεύει. Περιμένω τὰ πάντα. Ἀκόμη καὶ αὐτὸν τὸ θάνατον. Ξέρετε δὲ γιὰτί; Γιὰτί ἀπὸ μικρὸ παιδί ἡ θρησκοληψία καὶ τὰ βασανιστήρια σκότωσαν τὴ χαρὰ μέσα στὴν καρδιά μου. Ἔτσι δέν μπορῶ νὰ νοιώσω καμμιά εὐτυχία στὴ ζωὴ καὶ κάθε μέρα μου πού ἔρχεται νομίζω ὅτι εἶνε πιὸ δυστυχισμένη ἀπὸ ἐκείνην πού ἔχει περάσει.

ΓΚΡΕΥΣ ΜΟΥΡ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ

ΓΙΕΝΝΙΕΣ

— Τὸ νέο φιλμ τοῦ Τσάρλι Τσάπλιν «Σύγχρονοι Καίροι», τοῦ ὁποῖου ἡ πρώτη ἐδόθη πρὸ δεκαπεντεπερίπου μῶν στο Χόλλυγουντ, προσαλλεται ἤδη με θριαμβευτικὴ ἐπιτυχία σὲ 429 κινηματογράφους τῆς Ἀμερικῆς. Ὅσο ἀφορᾷ τὴν Εὐρώπην, ἡ Γαλλία ἀπέκτησε πρώτη τὸ δικαίωμα τῆς προπολλῆς τῆς ταινίας αὐτῆς, παρὰ τὴς ἐνεργειῆς πού κατεσκελε ἡ σοβιετικὴ κρατικὴ ὑπηρεσία τῶν κινηματογράφων γιὰ νὰ ἐξαγοράσῃ αὐτὴ τὸ προνόμιον.

— Γυρίζεται στὴν Βιέννη μιά νέα ταινία, με ὑπόθεσιν παρμένη ἀπὸ τὸ ἀριστουργηματικὸ μυθιστόρημα τοῦ Δουτογιέφσκι «Ἐγκλημα καὶ Τιμωρία». Ἐνα τέτοιο φιλμ εἶδαμε καὶ φέτος στὴν Ἀθήνα, με Γάλλους ἠθοποιούς. Στὴν αὐστριακὴ ταινία, τὸν ρόλον τοῦ Ραυκολνικῶφ θά ὑποδυθῆ ὁ Κόνρατ Φάϊτ καὶ τοῦ ἀνακριτοῦ ὁ Ἄινριχ Γεόργκε.

— Ἡ Ἀνναπέλλα γύρισε στὸ Παρίσι, ὕστερ' ἀπὸ μιά μακρὰ παραμονὴ τῆς στὸ Λονδίνο. Ἡ διάσημος Γαλλικὴ ἠθοποιὸς ἐπαιξε στὸ νέο φιλμ τοῦ Ἀλεξάνδρου Κόντα —συνεταίρου τοῦ Ντούγκλας Φαίρμπας— τὸν τίτλον: «Μιά ὥρα». Ἡ μεγαλύτερα πρωτοτυπία τῆς ταινίας αὐτῆς ἐγκεῖται στὸ ὅτι ἡ ὑπόθεσίς τῆς ἐκτυλίσσεται πράγματι στὸ διάστημα μιάς μονάχα ὥρας— καὶ ὅτι ὅλα τὰ πρόσωπά τῆς κινουῦνται στὸν δρόμον, χωρὶς νὰ ἐμφανίζονται διόλου σὲ κλειστὸ χῶρον!

— Τὸ τελευταῖον φιλμ τοῦ μεγάλου σκηνοθέτου Βᾶν Ντάυκ, —τοῦ δημιουργοῦ τῶν «Λευκῶν Σκιῶν» καὶ τῶν «Ἐσκιμῶν»— ἔφερε τὸν τίτλον «Ἐνας ἄνθρωπος ἀπὸ τὸ Μανχάταν». Παρὰ τὸν σεβασμὸ ὅμως πού ἀσπάζονται οἱ Ἀμερικανοὶ κριτικοὶ γιὰ τὸν καλλιτεχνικὸν αὐτὸν, δέν μπόρεσαν ν' ἀποκρούσων τὴν ἀπογοήτευσιν πού τοὺς προξένησε ἡ τελευταία δημιουργία του. Ὁ Βᾶν Ντάυκ, ἐθύμωσε τότε κι' ἔστειλε σὲ μιά ἐφημερίδα τῆς Νέας Ὠρκῆς μιά μακρὰ ἐπιστολή, διὰ τῆς ὁποίας κατηγορεῖ τοὺς κριτικούς του ὅτι δέν κατάλαβαν τὴς ὡμορφίεσ τοῦ φιλμ τοῦ, «ἐνὸς φιλμ πού θ' ἀποτελέσῃ σταθμὸν, —ὅπως λέει καὶ ὁ τίτλος—, στὴν ἱστορία τοῦ κινηματογράφου...». Σὺγχρονως, ὁ Βᾶν Ντάυκ ἀνακινουῖ με τὸ φυσικώτερον ὕφος τοῦ κόσμου, ὅτι εἶνε ὁ μεγαλύτερος ἐξ ὅλων τῶν σκηνοθετῶν πού ἐνεργεῖ ἐν τῇ ἡμερᾷ...

— Θά μάθατε ἀπὸ τὴς ἐφημερίδες οὐκ ἴσως τὴς κατέθεσε τελευταία τὸν θεμελιωδιστὴν τῆς νέας ἰταλικῆς κινηματογραφικῆς σχολῆς, εἰς αὐτὴ τὴν ἡμερᾷ. Ἡ ἐγκαταστάσις τῶν στυντιο πρὸσέκειται ὅτι θ' ἀποπερατωθῶν πρὸ τοῦ τελοῦς τοῦ ἐρχομένου εἰους. Ἐν τῷ μεταξύ, τὸ ὑφυπουργεῖον τοῦ καὶ τῆς κρατικῆς αὐτῆς κινηματογραφικῆς ἐπιχειρήσεως. Σὺμφωνά με τὸ πρόγραμμα αὐτὸ, τὸν πρῶτον χρόνον ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῶν στυντιο θά γυρισθῶν εἴκοσι πεντε φιλμ, ἐκ τῶν ὁποίων τα δεκαπεντε θά ἔχουν ὑπόθεσιν παρμένη ἀπὸ τὴν ἐνοῦστο ἱστορία τῆς Ρωμαικῆς Αὐτοκρατορίας...

— Τελευταία ἐξετέθησαν στὸ Χόλλυγουντ, σὲ πλειοψηφικὴ δημοπρασία μερικὰ ἐνθύμια ἀνῆκοντα στὸν ἀποθανόντα μεγάλο καλλιτέχνη Τζων Τζιλμπερτ. Δυστυχῶς, ἡ πώλησις αὐτῶν ἀπέφερε μονάχα 1590 δολλάρια —ποσὸν δηλαδὴ ἀσήμαντον, ἂν ἀναλογισθῆ κανεὶς πόσον δημοφιλῆς ἦταν ὁ Τζιλμπερτ μέχρι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν.

— Ὁ Γάλλος κωμικὸς ἠθοποιὸς Φερναντέλ λίγο ἔλειψε νὰ πέσῃ, τὴν περασμένην ἑβδομάδα, στὴν Νίκαιαν καὶ στὴν κεντρικὴ λεωφόρον τῶν Ἀγγλων, θύμα ἐπιθέσεως ἐνὸς μεθυσμένου, ὁ ὁποῖος εἶχε ἀπὸ τὸν καλλιτέχνη τὴν ἀπαίτησιν νὰ τὸν ἀκούσῃ νὰ τοῦ ἐξιστορῆ τὴς ἀτυχίεσ τῆς ζωῆς του. Ἐννοεῖται, ὅτι ὁ ἐνοχλητικὸς μεθυσμένος ὠδηγήθη στὸ τμήμα, γιὰ ν' ἀφεθῆ μετ' ὀλίγον ἐλεύθερος κατόπιν ἐπεμβάσεως τοῦ Φερναντέλ.

